

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди

Харківське історико-філологічне товариство

Український СВІТ

у наукових парадигмах

Збірник наукових праць

Випуск 7/2020

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

- Маленко О. О., д-р філол. наук, проф. (Харків) (головний редактор)
- Голобородько К. Ю., д-р філол. наук, проф. (Харків)
- Єрмоленко С. Я., д-р філол. наук, проф. (Київ)
- Лисиченко Л. А., д-р філол. наук, проф. (Харків)
- Кравець Л. В., д-р філол. наук, проф. (Київ)
- Новиков А. О., д-р філол. наук, проф. (Глухів)
- Юр'єва К. А., д-р. пед. наук, проф. (Харків)
- Богданова І. Є., канд. філол. наук, доц. (Харків)
- Борисов В. А., канд. філол. наук, доц. (Харків)
- Нестеренко Н. П., канд. пед. наук, доц. (Харків)
- Руденко С. М., канд. філол. наук, доц. (Харків)
- Умрихіна Л. В., канд. філол. наук, доц. (Харків) (заступник головного редактора)

РЕЦЕНЗЕНТИ:

- Нелюба А. М., д-р філол. наук, проф., Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна.
- Степаненко М. І., д-р філол. наук, професор, ректор Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка.

Ухвалила вчена рада українського мовно-літературного факультету
імені Г. Ф. Квітки-Основ'яненка Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди
(протокол № 4 від 26 жовтня 2020 року)

У 41 Український світ у наукових парадигмах: Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. — Харків : ХІФТ, 2020. — Вип. 7. — 211, [1] с.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції ДК № 3281 від 18.09.2008.

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди,
вул. Валентинівська, 2, м. Харків, Україна, 61168

УДК 811.161.2'81

Олена Кукінамагістрантка; наук. кер.: к. філол. н., доц. О. В. Ткач
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди

МОВНИЙ ОБРАЗ ЖІНКИ В ГАЗЕТНОМУ ДИСКУРСІ ЧУГУЇВСЬКИХ ЗМІ

На початку ХХІ століття в Україні почала помітно зростати суспільна увага до проблем гендерної рівності. Вивчення впливу медіа-середовища на формування гендерної ідентичності і гендерних стереотипів перебуває в центрі уваги багатьох вітчизняних і зарубіжних дослідників, серед яких: С. Баклушинський, Е. Белінська, М. Віттіг, О. Вороніна, Ф. Джемисон, А. Жичкіна, І. Жеребкіна, А. Кириліна, Ю. Кристева, О. Мітіна, Н. Римашевська, І. Тартаковська, П. Шелленберг, Н. Юдіна та ін. Гендерна специфіка інформаційної взаємодії в нових медіа розглядалася в працях Ю. Альошиної, К. Афанасьева, О. Баксанського, Е. Белінської, А. Волович, Л. Землянової, Д. Іванова, В. Петрова, Д. Репкіна, І. Сидорської та ін. Однак слід наголосити на незначній кількості філософських і культурологічних досліджень, присвячених гендерній проблематиці в сучасній медіа-культурі, що позначається на недостатньо високому рівні розкриття певних соціально значущих проблем і понять у цій галузі науки.

Вагомий вплив на свідомість людини як соціальної істоти мають засоби масової інформації, які формують в її уяві певні жіночі стереотипні образи. Вивчення мовного матеріалу журналістських текстів дозволить встановити, як представляють і характеризують гендерну ситуацію в українському суспільстві працівники чугуївських ЗМІ і дасть можливість проаналізувати, як трансформується мовний образ жінки на сторінках газети «Вісник Чугуївщини».

Образ жінки вже ставав об'єктом наукових досліджень у лінгвістичних та літературознавчих працях, зокрема, це розвідки О. Краснобаєвої, Н. Колесніченко, О. Кулачек, З. Мацюк, О. Поди. Проте ще не було спеціального дослідження, у якому було б проаналізовано медійний образ жінки в газетному дискурсі та мовні засоби, що його репрезентують.

Мета дослідження — з'ясувати мовні засоби вияву гендеру в публіцистичному тексті; проаналізувати особливості творення мовного образу жінки в газетному дискурсі чугуївських ЗМІ; визначити найпоширеніші номінації на позначення жінки та з'ясувати доречність їх уживання. Джерельною базою слугували електронні архіви газети «Вісник Чугуївщини» в період з 2014 до 2020 рр.

В останні десятиліття досить популярним у публіцистичних і наукових статтях є термін «гендер». До 1960-х рр. психічні або поведінкові властивості, які, ймовірно, відрізняють чоловіків від жінок, називали статевими властивостями або відмінностями. Як відомо, у сучасному розумінні термін «гендер» був уведений у науковий обіг американським психоаналітиком Робертом Столлером наприкінці 60-х років ХХ ст.: він запропонував використовувати для позначення соціальних і культурних аспектів статі поняття «гендер» (англ. «рід»), яке до того використовувалося тільки для позначення граматичного роду і тому не викликало жодних конотацій з біологією. На думку М. Боровцової, «гендер — соціально-біологічна характеристика, через яку визначаються поняття «чоловік» і «жінка» психосоціальні, соціокультурні ролі чоловіка і жінки як особистостей, на відміну від статі, яка позначає біологічні відмінності» [Боровцова, с. 6–12].

На думку Т. Мельник та Л. Кобилянської, фемінність, як протилежність маскулінного, може розглядатися як сукупність «соматичних, психічних та поведінкових властивостей, форм поведінки, цінностей та установок, характерних для жінок» [Мельник, Кобилянська, с. 239]. Е. Гідденс слушно зазначає, що нерідко «під фемінністю розуміють характерні форми очікуваної поведінки жінок у даному суспільстві» [Гідденс, с. 680]. Подібні визначення є концептуальною основою патріархального світогляду та традиційних соціальних імперативів, згідно з якими головними ознаками фемінності є пасивність, чуйність, м'якість, дбайливість, емоційність тощо.

Гендерні проблеми в останні десятиліття стали популярними в різних гуманітарних дисциплінах. Однак у мовознавстві ці дослідження охоплюють значно ширше коло питань, розглядаючи всі способи мовного конструювання жіночої ідентичності. У цьому разі гендер осмислюється як конвенціональна сутність, у чому й полягає його головна відмінність від статі як біологічної категорії. Гендерний підхід припускає також дослідження відображення гендерних відносин в історії мови, вивчення статі як культурної репрезентації в лінгвокультурології, лексикографічне кодування відповідних одиниць мови та ін.

Щоправда, мовна репрезентація гендеру розглядається в сучасній лінгвістиці у двох основних напрямках: здійснення репрезентації гендеру в мові за рахунок «дзеркального» його відображення за допомогою лінгвістичних ресурсів, що самі конструюють гендер, другий напрямок — існування такого феномена, як «жіноча мова». Мова не лише відображає гендерну диференціацію, яка існує у соціумі, але й конструє гендерні відмінності. З погляду феміністок, лінгвістичний простір здійснює свій диктат щодо представників обох статей, формуючи «стандартизовані уявлення про моделі поведінки та риси характеру, які відповідають поняттям «чоловіче» та «жіноче» [Воронина, Клименко, с. 17].

Згідно з тлумачним словником української мови лексема «жінка» має такі значення: 1) особа жіночої статі; протилежна чоловікові; 2) доросла на відміну від маленької дівчинки; 3) заміжня особа стосовно свого чоловіка / взагалі заміжня особа (СУМ, Т. 2, с. 514).

Чугуївська преса не відійшла від цього потрактування, адже найчастіше мовний образ жінки представлений у дещо стереотипному вимірі: жінка — дружина, жінка — мати, жінка — подруга, дещо рідше, жінка — колега, жінка — керівник, жінка — помічник. Так, домінантним у мовному конструюванні жіночого образу є слово «жінка» (особа жіночої статі; протилежна чоловікові): *У кожній жінці сидить сваха, яку хлібом не годуй, дай усіх з усіма одружити* (Вісник Чугуївщини, № 18 (11053)).

На другому місці за частотністю перебуває номінація «мати». У тлумачному словнику це слово має такі значення: «жінка, що мала або має дитину» (СУМ, Т. 4, с. 754). Дещо рідше функціонує урочистіше поняття — «матір». Доволі часто трапляється лексема «матір-одиначка» — жінка, яка народила дитину / дітей поза офіційним шлюбом і виховує її / їх без чоловіка (там само). Прикметно, що одним із популярних аспектів журналістських матеріалів є проблема багатодітних сімей, тому, закономірно, й образ жінки в таких публікаціях представлено як жінка-матір. Автори акцентують увагу на таких рисах жінки, як готовність виховувати дітей самостійно, без допомоги чоловіка, як сміливість перед труднощами: *Мати-героїня народжує богатирів* (Вісник Чугуївщини, № 18 (11053)); *Багата спадщина Мишньової. Чотирнадцять тільки офіційно вихованих дітей, близько 200 підготовлених переможців і призерів районних, обласних учнівських олімпіад з географії*

та економіки, більше 30 років беззавітного вчительської праці (Вісник Чугуївщини, № 18 (11053)).

Третьою за частотністю вживання є лексема «дружина». Найчастіше для характеристики заміжньої особи використовуються такі поняття: *дружина*, *жінка* (у значенні заміжня особа), трапляються і синоніми *кохана*, *наречена*. Тобто жінка визначена через чоловіче, щодо нього, як до центру. Найчастіше це жінка, що любить, поважає і цінує свого чоловіка. Готова завжди бути поруч з ним у всіх життєвих ситуаціях: «Колись він писав своїй майбутній **дружині**, що не дасть нікому її скривдити» (Вісник Чугуївщини. № 12 (10943)); «Актор представив її журналістам, назвав своєю **нареченою**» (Вісник Чугуївщини. № 16 (11103)).

Уживаються лексеми і на позначення жінок у родинних стосунках, як-от: *дочка*, *похресниця*, *хрещена мати*, *бабуся*, *внучка*: У цьому ж селі мешкає ще одна столітня **бабуся** — Євдокія Машура (Вісник Чугуївщини. № 12 (10943); Уже третє покоління Новопокровського сімейства Ткаченко-Чернових радує земляків проникливим мистецтвом, ...за прикладом батька ...Олексія ... його **дочка** Тетяна і **внучка** Аня успадкували батьківський дар і продовжують також щиро і натхненно творити на сцені (Вісник Чугуївщини, № 28 (11063)).

Найбільш повно представленими є номінації на позначення професій, талантів, посад жінки: *лікар*, *учитель*, *актриса*, *викладач*, *співачка*, *продавець*, *журналіст*, *письменниця*, *вихователь*, *керівник*, *бухгалтер*, *секретар*, *юрист*, *студентка*, *інженер*, *сільський голова*, *майстриня*, *модельєр*, *колекціонер*. Наприклад: Ольга Джигурда — **лікар-письменниця** з Печеніг (Вісник Чугуївщини, № 16 (11103); Для мене робота — це життя». Так про своє професії говорить **учитель** Новопокровського НВК Любов Таран (Вісник Чугуївщини, № 41 (11076); «Віршів чарівна солодкість» завжди хвилювала Євгенію Петрівну Журавльову. **Учитель** за освітою, **журналіст** за покликанням, вона постійний учасник засідань літературно-поетичного клубу «Свіча» (Вісник Чугуївщини, № 37 (11124); У 2012 році зарожненці обрали Ольгу Бичкову **сільським Головою** (Вісник Чугуївщини, № 3 (10986); Відома українська **майстриня**, **модельєр**, **колекціонер**, невмирущий мистецький геній народу, **авторка** поезій та новел, багатьох книг та альбомів про спадщину, народна майстриня і **дослідниця** старовинної української вишивки, почесний **член** Національної спілки народних майстрів України — Анна Кульчицька поділилася, заради чого вона так багато працює у цьому напрямі (Вісник Чугуївщини, № 20 (11055)).

У сучасній повсякденній свідомості існують досить стійкі уявлення про поділ професійних занять та буденних обов'язків за ознакою статі. Так, приміром, нерідко у побутовому житті за жінкою закріплюється роль *кухарки*, *прачки*, *прибиральниці*, *доярки* та *виховательки дітей*. Наприклад: ... **краща доярка** ТОВ «Агросервіс» Ольга Косенко, яка надоїла у 2016 році від кожної корови по 11100 кг молока (Вісник Чугуївщини, № 3 (10986)).

В Україні останніми роками гендерний поділ професій досить гнучкий — простір професійної самореалізації жінки постійно розширюється, що, однак, не дає підстав говорити про знецінення патріархальних гендерних стереотипів з огляду на те, що жінки зазвичай прикладають набагато більше зусиль для професійної самореалізації. Вони можуть конкурувати на ринку праці з чоловіками, зазвичай тільки у випадках, коли їхні професійні якості істотно перевершують чоловічі.

В умовах сучасних соціокультурних трансформацій не може не привертати увагу наявна в Україні гендерна ідентифікація жіночих професій, серед яких *швачка*, *посудомийниця*, *прибиральниця*, *няня*, *медична сестра* та деякі інші професії, котрі наразі не мають чоловічих аналогів.

У чугуївській пресі поряд із цими домінантними назвами жінок є безліч інших, які поліаспектно характеризують жіночу статтю: *господиня, подруга, українка*. Наприклад: *Уже у травні **українка** вирушить в Чикаго на зйомки*» (Вісник Чугуївщини. № 11 (11098)). Також трапляються розповіді не лише про дорослу жінку, але й про молодше покоління жіноцтва: *Евеліна Кауфман — талановита **учениця** Чугуївської музичної школи. **Дівчинка** впевнено йде до поставленої мети, оскільки вже точно знає, що своє життя пов'яже з музикою* (Вісник Чугуївщини, № 24 (11059)).

Сьогодні масмедіа пропонують певну систему цінностей, спосіб життя, що часто не вписується в традиційні статево-рольові моделі поведінки і підспудно руйнують їх, а разом з ними й усю традиційну систему самоідентифікації людини. Ступінь довіри медійних персонажів є досить високим і дозволяє ідентифікувати себе з ними. Як дозволяє твердити аналіз журналістських текстів газети «Вісник Чугуївщини», репрезентації нормативного зразка жіночності в медіа еклектичні і суперечливі.

Так, у чугуївській пресі вживаються лексеми на позначення «гарної жінки, жінки-моделі». Наприклад: *Вероніка Маринка з Чугуєва підкорила Японію, Париж і дюжину міст Євразії. «**Міс Світу** — 2013» мріє про власний **моделльному** агентстві* (Вісник Чугуївщини, № 11 (11098)). Цей образ жіночності формується за допомогою вербальної і візуальної інформації. До вербальної належать текстові матеріали, присвячені технологіям краси (системи омолодження організму, рекомендації з правильної організації харчування, виправи, фітнес та ін.).

Також у чугуївській пресі вживаються слова на позначення «ділової жінки, жінки-професіонала»: *директор / директорка, голова, начальник*. Наприклад: *Інна Артеменко — **директор** Чугуївського районного Центру туризму, краєзнавства та екскурсій учнівської молоді*» (Вісник Чугуївщини, № 15 (10998)); *Тетяна Белевцова — **начальник** відділу освіти ЧРДА* (Вісник Чугуївщини, № 23 (10954)); *Про це та інше розповідає **директорка** Чугуївської міськрайонної філії ХОЦЗ Лілія Масалітіна* (Вісник Чугуївщини, № 17–18 (11156–57)). Цей образ тиражується «опосередковано», через біографічні матеріали та інтерв'ю з відомими жінками. Слід відзначити, що в більшості випадків професійна діяльність жінок належить до так званого «жіночого бізнесу» (модельне агентство, салон краси, бутик та ін.). Однак сьогоднішня носить корективи.

Частотними є розповіді про «щасливу жінку». Наприклад: *Світлана Альошина — **молода, красива, успішна, щаслива** в особистому житті **жінка*** (Вісник Чугуївщини, № 29 (11064)). Цей нормативний гендерний зразок представлений головним чином у сфері любовних стосунків. Образ жінки, щасливої в особистому житті, формується за допомогою текстів, у яких йдеться про щасливу любов, гармонічні сімейні стосунки.

Нові образи «ділової жінки» поширені в сучасній культурі, впливають на гендерну культуру жінки, сприйняття її місця та ролі в суспільстві. Нині вони виконують гедоністичну функцію і використовуються в комерційних цілях, але при цьому часто сприяють руйнуванню традиційних сімейних і духовно-моральних цінностей, втраті ціннісних орієнтирів та ідеології, а також дезорієнтації в культурному просторі. Так, традиційну жіночу доброту змінюють агресивність і нетерпимість, м'якість та щирість — твердість і самовпевненість, на зміну скромності, цнотливості і жіночності приходять егоїзм, жадібність, честолюбство. Усе більшого значення набувають фізична краса жінки та матеріальні цінності.

Проаналізувавши образ жінки на сторінках чугуївської преси, можна зробити висновок, що цей образ є багатограним і різноманітним за своїм складом. Його представлено через такі категорії: *жінка* (особа жіночої статі), *дружина, мати, донька, бабуся, господиня, керівник, подруга*. Чугуївські газетарі представляють жінку в традиційному для українського суспільства світлі: жінка не прагне конкурувати, судити

чи завойовувати, а випромінює світло й радість, умиротворює та возвеличує. Вона завжди поважає чоловіче начало в собі і не прагне підкорити собі партнера, а погоджується з тим, що повинна бути за спиною чоловіка. Однак зміна соціокультурних умов існування особистості, нових технологій, що нівелюють природні статеві розбіжності, сприяє постійній трансформації і необхідності формування нової ідентичності.

Перспективним вбачаємо можливість дослідження мовного представлення гендерного компонента в статтях, присвячених гендерній проблематиці у публіцистичних текстах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Боровцова М. С. Гендер як неповторна репрезентація статі. *Вісник Одеського національного університету. Психологія*. 2012. Т. 17, Вип. 5. С. 6–12.
2. Гидденс Э. Социология / Пер. с англ. М.: Эдиториал УРСС, 1999. 703 с.
3. Мацюк З. С. Чи сказати, чи промовчати? (мовлення чоловіків та жінок у західнополіській фразеології). *Волинь філологічна: текст і контекст. Західнополіські го-вірки в просторі та часі*: зб. наук. пр. Вип. 9. Луцьк: Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. С. 60–65.
4. Мельник Т., Кобилянська Л. 50/50: Сучасне гендерне мислення: Словник К.: К.І.С., 2005. 280 с.
5. Пода О. Ю. Фемінітиви та маскулінітиви як гендерні маркери журнальних заголовків у контексті гендерної політики західноукраїнських часописів для жінок. *Держава та регіони. Серія: Гуманітарні науки*. 2008. № 3. С. 120–126.
6. СУМ: Словник української мови / АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; ред. кол.: І. К. Білодід (голова) та ін. К.: Наукова думка. Т. 2: Г-Ж / ред. В. О. Винник, Л. А. Юрчук. К.: Наукова думка, 1971. 552 с.; Т. 4: І-М / ред. В. О. Винник, Л. А. Юрчук. К.: Наукова думка, 1973. 840 с.
7. Воронина И. А., Клименко Т. А. Гендер и культура. *Женщины и социальная политика (гендерный аспект)*: сб. ст. / РАН Институт социально-экономических проблем народонаселения; отв. ред. З. А. Хоткина. М., 1992. С. 10–22.

УДК 811.161.2'42

Аліна Меделяєва

магістрантка; наук. кер.: к. філол. н., доц. Н. П. Нестеренко
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди

ХУДОЖНЬО-СМИСЛОВИЙ КОД «ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА» В СТРУКТУРІ КОНЦЕПТУ «КИЇВСЬКА РУСЬ» (НА МАТЕРІАЛІ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ) П. ЗАГРЕБЕЛЬНОГО

Серед основних актуальних завдань лінгвоконцептології є дослідження процесів концептуалізації світу, внутрішнього рефлексивного досвіду; аналіз залежності концептуалізації від різноманітних чинників, зокрема етносвідомості, культури, субкультури; з'ясування структури концепту [Селіванова, с. 403]. На думку В. Манакіна, концепти «складають частину когнітивної пам'яті слів,

Олена Джура

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ МІФОЛОГЕМ ЯК ЛІНГВОКУЛЬТУРНИХ ОДИНИЦЬ (НА МОВНОМУ МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «Тисячолітній Миколай» П. ЗАГРЕБЕЛЬНОГО) 162

Наталя Ісакова

ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ ІМЕННИКИ ЯК ВИЯВ МОВОСТИЛЮ (НА МАТЕРІАЛІ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ) П. ЗАГРЕБЕЛЬНОГО 166

Ольга Коваль

МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ НА УРОКАХ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ В 11 КЛАСІ 168

Ольга Колосова

СХІД І ЗАХІД З'ЄДНАЛА ПОЕЗІЯ: ЛІНГВОХУДОЖНІЙ ОБРАЗ ВІЙНИ 170

Олена Кукіна

МОВНИЙ ОБРАЗ ЖІНКИ В ГАЗЕТНОМУ ДИСКУРСІ ЧУГУЇВСЬКИХ ЗМІ 173

Аліна Меделяєва

ХУДОЖНЬО-СМИСЛОВИЙ КОД «ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА» В СТРУКТУРІ КОНЦЕПТУ «КИЇВСЬКА РУСЬ» (НА МАТЕРІАЛІ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ) П. ЗАГРЕБЕЛЬНОГО 177

Тетяна Ніфантиєва

ФОРМУВАННЯ ОРФОГРАФІЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ В УЧНІВ З ПОРУШЕННЯМ МОВЛЕННЕВОГО РОЗВИТКУ В 5 КЛАСІ 180

Марина Скидан

ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВТІЛЕННЯ ПРИРОДНОГО ЧАСУ В МОВІ ПРОЗИ М. ВІНГРАНОВСЬКОГО 182

Ярослав Скидан

МОВНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ *СЛОВО* В ПОЕТИЧНОМУ ТЕКСТІ 184

Вікторія Соприкіна

УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКА ІНТЕРФЕРЕНЦІЯ В ПСЕВДОНІМІКОНІ СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ МИТЦІВ 186

Олена Титаренко

ЕМОТИВНО-ЕКСПРЕСИВНИЙ МОДУС ТЕКСТІВ ОКСАНИ ЗАБУЖКО: ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ РІВЕНЬ ТЕКСТОВОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ 188

Вікторія Усатенко

ЛОГІКО-ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ПАРАМЕТРИ ТЕКСТІВ ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОГО СТИЛЮ 190

Олена Фурат

КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ОБРАЗУ ЧОРНОБИЛЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ДОКУМЕНТАЛЬНІЙ ЛІТЕРАТУРІ: ПОСТАНОВКА ЛІНГВІСТИЧНОЇ ПРОБЛЕМИ 193

Тетяна Чернецова

СТИЛІСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ НЕОЗНАЧЕНО-ОСОБОВИХ РЕЧЕНЬ У РОМАНІ ВОЛОДИМИРА ЛИСА «СТОЛІТТЯ ЯКОВА» 195

Анна Штефан

ДІАЛЕКТИЧНІ ФРАЗЕОЛОГІЗМИ В РОМАНІ МАРІЇ МАТІОС «СОЛОДКА ДАРУСЯ» 197

Юлія Шевченко

АКТУАЛІЗАЦІЯ МІФІЧНИХ І КАЗКОВИХ МОТИВІВ У ПОВІСТІ ОКСАНИ ЗАБУЖКО «КАЗКА ПРО КАЛИНОВУ СОПІЛКУ» 199